

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

23 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Petru Ursache,

judcători – Ghenadie Nicolaev și Constantin Alerguș,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 09 aprilie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Ungurean Pavel Andrei, născut la 08 martie 1965, originar și domiciliat în s. Antonești, r-nul Ștefan-Vodă.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.01.2014 – 25.02.2014;

Instanța de apel: 11.03.2014 – 09.04.2014;

Instanța de recurs: 27.06.2014 – 23.07.2014.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Slobozia din 25 februarie 2014 **Ungurean Pavel Andrei** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

1.1. Cauza a fost examinată în baza procedurii simplificate cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

2. În fapt, pe baza probelor administrate pe dosar instanța de fond a constatat că, Ungureanu Pavel Andrei, la 10.11.2013, în jurul orelor 20⁰⁰, fiind în stare de ebrietate alcoolică și aflîndu-se în s. Antonești, r-nul Ștefan-Vodă, a depistat-o pe soția sa Ungureanu Tatiana Grigore, a.n. 26.09.1966, că a intrat împreună cu

Banari Veaceslav Gavril în gospodăria ultimului și fiind gelos pe soția sa, a intrat în gospodăria lui Banari Veaceslav Gavril, unde între soți s-a iscat un conflict, în rezultatul căreia Ungureanu Pavel Andrei i-a aplicat multiple lovituri pe corpul soției sale, în rezultatul cărora conform raportului de expertiză medico-legală nr. 129/D din 03.12.2013, lui Ungureanu Tatiana Grigore i s-a cauzat traumă închisă a cavității abdominale cu leziuni multiple a splinei cu hemoragie internă clinic 250 ml de sânge cu cheaguri, agravată cu anemie posttraumatică, care prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală gravă.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

- *partea vătămată Ungureanu Tatiana*, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, lui Ungureanu Pavel să-i fie numită o pedeapsă nonprivativă de libertate, din motiv că s-a împăcat cu soțul ei, are la întreținere o fiică care este invalidă de gr. II, iar unicul întreținător al familiei este Ungureanu Pavel;

- *inculpatul*, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie numită o pedeapsă nonprivativă de libertate, argumentînd că are 2 copii minori la întreținere, dintre care unul este invalid, iar unicul întreținător al familiei este dînsul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 09 aprilie 2014 au fost respinse ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că instanța de fond prin administrarea totalității probelor acumulate corect a constatat că prin acțiunile sale intenționate Ungureanu Pavel Andrei a comis infracțiunea prevăzută la art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal.

A mai indicat că instanța de fond la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă numită inculpatului a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, luînd în considerație prevederile art. 7, 75 Cod penal.

Referitor la solicitările apelanților, instanța de apel a menționat că legea penală nu prevede posibilitatea aplicării prevederilor instituției împăcării părților prevăzute la art. 109 Cod penal, iar solicitarea părții vătămate privind recalificare acțiunilor inculpatului în baza art. 157 Cod penal este lipsită de orice suport juridic.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul Ungureanu Pavel, care fără a invoca vreun temei din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, pe motivul că are la întreținere trei copii, dintre care doi minori, unul dintre ei fiind și invalid.

De asemenea, mai indică recurentul că și-a recunoscut vinovăția și se căiește sincer de cele comise, iar prin izolarea de societate, familia sa riscă să rămînă fără nicio sursă de existență, deoarece el este singurul întreținător al familiei.

6. Verificînd argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Referitor la textul recursului, Colegiul penal reține că, deși recurentul nu face trimitere la vreun temei de drept, acesta invocînd că i s-a numit o pedeapsă prea aspră, în recursul declarat se semnalizează temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, și anume, pedeapsa a fost individualizată contrar prevederilor legale.

În sensul vizat, Colegiul penal constată că acest temei, la care se referă autorul recursului, nu este aplicabil din punct de vedere al erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Totodată, Colegiul reține că inculpatul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de apel, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor sale, însă critică hotărîrea contestată în partea stabilirii pedepsei, considerînd-o prea aspră, și astfel, solicită stabilirea unei pedepse nonprivative de libertate.

La caz, Colegiul penal constată că infracțiunea săvîrșită de Ungureanu Pavel se pedepsește cu închisoare de la 5 la 15 ani.

Potrivit art. 16 alin. (5) Cod penal, infracțiunile săvîrșite cu intenție pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen ce depășește 12 ani se consideră infracțiuni deosebit de grave, iar conform art. 90 alin. (4) Cod penal, persoanelor care au săvîrșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei, condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei **nu se aplică**.

Astfel, din textul hotărîrii contestate și materialele cauzei, instanța de recurs remarcă faptul că, la stabilirea pedepsei inculpatului, s-a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii săvîrșite, persoana inculpatului, care a recunoscut vina și se căiește activ de cele comise și nu în ultimul rînd, a fost luat în considerație examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, în temeiul căruia au fost stabilite limite noi de pedeapsă, inculpatului fiindu-i numită pedeapsa minimă de 3 ani și 6 luni închisoare, ceea ce în viziunea instanței de recurs constituie o pedeapsă echitabilă.

Așadar, analizînd toate circumstanțele prezente în speța dată, Colegiul penal consideră întemeiată concluzia primelor instanțe, privind aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, care se include în limitele de pedeapsă calculate conform rigorilor prevăzute la art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Mai mult de atât, instanța de recurs ține să menționeze că sancțiunea prevăzută la art. 201¹ alin. (3) Cod penal, în baza căruia inculpatul a fost recunoscut vinovat, nu prevede o altă pedeapsă alternativă neprivativă de libertate, iar în speță nu au fost constatate careva temeuri de aplicare a prevederilor art. 79 Cod penal.

Astfel, instanța de recurs conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise la art. 414-419 Cod de procedură penală, pronunțând o hotărîre legală și întemeiată, iar pe cale de consecință, temei pentru admiterea recursului ordinar declarat de către inculpat nu a fost atestat, ceea ce echivalează cu inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Din aceste motive, în conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Ungurean Pavel Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 09 aprilie 2014, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 septembrie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș